

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 022389 18 Кж 2
Бања Лука, 18.06.2018. године

Врховни суд Републике Српске у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала састављеном од судија Обрена Бужанина као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених М.Х., због кривичних дјела тешког убиства у покушају из члана 125. став 1. тачка 8. Кривичног законика Републике Српске у вези са чланом 22. истог закона, у стицају са кривичним дјелом принуде из члана 141. став 2. у вези са ставом 1., недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 361. став 4. и неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 1. Кривичног законика Републике Српске и Б.Ћ., због кривичних дјела помоћ учиниоцу послије извршеног кривичног дјела из члана 333. став 3. Кривичног законика Републике Српске у вези са кривичним дјелом тешког убиства у покушају из члана 125. став 1. тачка 8. у вези са чланом 22. истог закона, у стицају са кривичним дјелом спречавања службеног лица у вршењу службене радње из члана 306. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама њихових бранилаца изјављеним против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 022389 18 Кв 4 од 07.06.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 18.06.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених М.Х. и Б.Ћ. изјављене против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 022389 18 Кв 4 од 07.06.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 022389 18 Кв 4 од 07.06.2018. године против оптужених М.Х., због кривичних дјела тешког убиства у покушају из члана 125. став 1. тачка 8. Кривичног законика Републике Српске (КЗ РС) у вези са чланом 22. истог закона, у стицају са кривичним дјелом принуде из члана 141. став 2. у вези са ставом 1., недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 361. став 4. и неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207.

став 1. КЗ РС и Б.Ћ., због кривичних дјела помоћ учиниоцу послјеге извршеног кривичног дјела из члана 333. став 3. КЗ РС у вези са кривичним дјелом тешког убиства у покушају из члана 125. став 1. тачка 8. у вези са чланом 22. истог закона, у стицају са кривичним дјелом спречавања службеног лица у вршењу службене радње из члана 306. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС, продужен је притвор након потврђивања оптужнице против оптуженог М.Х. из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачке а), в) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (ЗКП РС), а против оптуженог Б.Ћ. из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Против овог рјешења благовремено су изјавили жалбе њихови браниоци. Бранилац оптуженог М.Х., адвокат Г.Н. из Д., рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и притвор укине.

Бранилац оптуженог Б.Ћ. рјешење побија због „повреде одредаба ЗКП РС“, повреде права на личну слободу и сигурност из члана II/3 Устава БиХ, повреде права на слободу утврђене чланом 5. став 3) ЕКЉП и погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и оптужени пусти на слободу.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Првостепени суд оправдано прихвата да постоји основана сумња, коју жалбе и не оспоравају, да су оптужени починили кривична дјела која им се стављају на терет, која је утврђена потврђивањем оптужнице, а која произилази из доказа који су уз њу приложени.

Што се тиче разлога за продужење притвора према оптуженом М.Х. побијано рјешење правилно цијени околности да је оптужени у вријеме извршења кривичног дјела био у бјекству са издржавања казне затвора у КПЗ Зеница и да се послјеге извршеног дјела поново дао у бјекство, да би тек након опсежне потјере уз коришћење хеликоптера МУП РС, наредног дана био лишен слободе. Оправдано се овакво понашање цијени као бјекство и на основу свих тих околности изводи закључак како та опасност и даље постоји, због чега је неоснован приједлог одбране да се умјесто одређивања притвора он упути на издржавање преостале казне.

С обзиром да се ради о специјалном повратнику који је починио већи број кривичних дјела, међу којима и истоврсних и то против имовине и ради стицања противправне имовинске користи, а који је лошег имовног стања, то првостепени суд основано утврђује да су то нарочите околности које оправдавају бојазан да ће он на слободи поновити кривично дјело.

Што се тиче постојања стварне пријетње од нарушавања јавног реда у случају пуштања оптужених на слободу та пријетња и по налажењу овог суда постоји. Наиме, околности самог извршења кривичног дјела су такве да му дају посебну тежину и код грађана изазивају страх и узнемиреност. Овдје се правилно цијени њихова упорност у извршењу кривичног дјела коју прати

употреба ватреног оружја од стране оптуженог Х. и физичке силе од стране оптуженог Ћ. према полицајцима који су их покушали лишити слободе, затим Х. бјекство и скривање гдје се за потребе његовог проналажења и лишавања слободе користи хеликоптер, што се одиграва пред очима грађана и медијски основано преноси, тако да све то код њих изазива страх и узнемиреност, а која није престала јер су нападнути полицајци који имају средства принуде укључујући и ватрено оружје. Зато би њихово пуштање на слободу резултирало нарушавањем јавног реда, а та опасност није отклоњена протеклом времена и коректним односом према органима гоњења, ставом према кривичном дјелу и битно смањеном урачунљивошћу оптуженог Ћ. на које указује његов бранилац.

Све ове чињенице првостепени суд је правилно и потпуно утврдио, а да није повриједио уставна и конвенцијска права оптуженог Б.Ћ., на која жалбом указује његов бранилац, о свему дајући јасно и садржајно образложење тако да у поступку доношења побијаног рјешења није починио битну повреду одредаба кривичног поступка као што то обије жалбе тврде.

Овим су испуњени услови за продужење притвора против оптуженог М.Х. из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачке а), в) и г) ЗКП РС, а против оптуженог Б.Ћ. из разлога прописаних у тачки г) цитираног закона.

С обзиром да није почињена битна повреда одредаба кривичног поступка, а чињенично стање је правилно утврђено, ваљало је примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС жалбе бранилаца одбити као неосноване.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић